

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leta 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavke naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h., če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovi ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. —

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vztoku.

Bajke izginjajo ...

O prvih spopadih med Rusi in Japonci pred Port Arturjem se je že pisalo toliko, da bi vesti in poročila, priobčena po raznih časopisih o tem dogodku, že lahko napolnila debelo knjigo.

Te vesti, ki so izprva dohajale preko Londona, bile so take, da so morale vsakogar, ki je zaupal v slavo in nepremagljivost ruskega orožja, naravnost konsternirati. In po pravici! Rusija, ki je doslej slovela pri prijateljih in neprijateljih kot prva vojna sila, kot velemo, pred katero je trepetala vsa Evropa, je bila glasom teh poročil sramotno poražena od male Japonske takoj po prvem spopadu. Njena moč na morju je bila baje uničena in Japonec je postal gospodar situacije.

In dohajala so poročila o novih dogodkih, došle so vesti, ki so javljale o russkih vsprehih. A Rusija je bila pred Port Arturjem baje popolnoma poražena, da ni bilo niti mogoči, da bi mogla v doglednem času izvršiti kakršnokoli vojno operacijo proti Japonski. Kako je potem mogla po takšnem porazu, ko je bila baje podrta ob tla, ko se baje nič več ni mogla smatrati kot enakovreden vojujoči se faktor, doseči, si izvojevati takih vsprehov? To je dalo misliti in vse razsodni ljudje so si bili takoj na jasnom.

Tudi mi smo takoj uvideli, da se ni vse dogodilo tako, kakor se je sprva poročalo; opozorili smo takoj slovensko javnost, da naj ne verjame takim dvomljivim poročilom in pozneje smo celo na podlagi raznih novejših vesti skušali dokazati, da se pri spopadu pred Port Arturjem preje in z večjim pravom dägovorito oznatnem vspahu, nego o porazu Rusije.

Da je bila ta naša sodba prava, je sedaj dognana stvar. »Daily Mail« v Londonu poroča namreč njegov dopisnik, ki je bil za časa japonskega napada v Port Arturju, nastopno: V ponedeljek zjutraj je bilo vse za službo sposobno močvo bojne mornarice sklicano na krov, o polnoči pa so nenadoma zagrmeli močni strelji. Jaz sem vstal in zagledal, da se je šest japonskih torpedovk do pol milje približalo ruski mornarici in da so vse te torpedovke imeli luči in signale, kakor ruske ladje. Japonci so prišli Rusom popolnoma bližu, ne da bi jih bili izpoznali. V istem trenotku se je izvršil napad in tri ruske ladje so se morale rešiti v pristanišče, da se niso potopile. Štirim japonskim torpedovkam se je posredilo uiti, ena se je potopila, eno pa so Rusi zajeli. Japonske križarke so se videle v daljavi, ne da bi se udeležile boja. Ko so se japonske ladje umaknile, je odpulco proti jutru rusko brodovje iz pristanišča, da bi zasedovalo Japonec; ker pa sovražnika ni bilo nikjer videti, se je zopet vrnilo. Boj je bil končan ob treh zjutraj. Rusom so bile poškodovane samo omenjene tri ladje, drugih poškodb ni bilo. Med bojem je bilo v luki mnogo torpedovk in torpednih uničevalk, ki se pa boja niso mogle vdeležiti, ker se je vršil prav pred vhodom v pristanišče. Japonci so s svojim napadom Ruso popolnoma presenetili. V torek zjutraj se je iz Daljnega poročalo, da se japonsko brodovje približuje v bojni formaciji, 15 ladij v dveh vrstah, po šest oklopnic in križark 1. vrste in tri križarke 2. vrste. Rusi so imeli 13 velikih bojnih ladij zasidranih pred vhodom v pristanišče pod poveljstvom admiralja Starka. Ko se je ob 11. uri dopoldne pokazala na obzoru japonska mornarica, so jeli grometi topovi

a trdnjave. Na mah je bilo mesto zavito v nepredoren dim, da se podrobnosti niso mogle zapaziti. Velike granate so padale v mesto, a navzlie temu je vladal najzornejši red. Redarstvo je pozrtvalno vršilo svojo dolžnost; pri ženskah in otrokih ni bilo opaziti nobenega strahu. Iz vojašnic so trumoma hiteli polki, da bi zabranili, ako bi bilo treba, izkrcanje japonskih vojakov. Japonske ladje so počasi v bojni vrsti plule proti zahodu in streljale na Ruse, kadar so se jim ravno postavili nasproti. Rusko brodovje se je nahajalo dve milji izven pristanišča. Krogle so padale od obeh strani kakor toča. Jaz sem naštel tristo granat, od katerih je le malo zaledo svoj cilj, dosti pa se jih ni niti razpočilo. Opoldne se je boj končal in Japonci so se umaknili proti jugu. Izgubili so eno veliko oklopnič in eno veliko križarko. Ruska križarka »Novik« je zasledovala neko japonsko bojno ladjo in jo potopila. »Novik« je sicer tudi zadel strel ob vodni površini, a se je še mogel rešiti v luku. Tudi prejeno noč poškodovane ladje »Cesarevič«, »Retvizan« in »Palada« so se vdeležile boja in pridno streljale na sovražnika. Po bitki je plaval po morju več japonskih torpedovk, katere so potem Rusi polovili. Križarka »Palada« je bila že popravljena, ko sem jaz odšel, in se je pridružila drugi mornarici.

Tako poroča odvivec, ki se kot Anglež in poročevalce Japoncev prijaznega lista »Daily Mail« pač ne more dolžiti pristranosti v prid Rusom. Uvaževanje pa to poročilo, mora vsakdo uvideti, da so bili pred Port Arturjem teheni Japoneci, ne pa Rusi. To sedaj sprevidi ves

svet in listi, ki so takrat že govorili o strahovitem porazu Rusov in ki so že oduševljeno slavili japonske zmage, so osramočeni in nič več ne pišejo o ruskem porazu!

Kako dolgo bo trajala vojna?

»Vossische Zeitung« piše: Kakor se poroča, se v najkrajšem času odpoljijo štiri ruske divizije iz evropskih pokrajin na Daljni vztok. Ti polki se sedaj nahajajo ne na prusti, marved na avstrijski meji. Vse to vojaštvu se bode prevažalo po sibirski železnici. Kakor dolgo bo mogla železnica vzdrževati promet, se ne more soditi, a tudi za slučaj, da ni še porušena in da tudi v bodoče ne bo, se mora računati, da bo trajal transport od časa mobilizacije pa do prihoda v Mandžurijo najmanj 110 dni. Ako se torej vzame kot dan mobilizacije 8. svetan, se mora računati, da rusko vojaštvu ne bo došlo na bojišče pred drugo polovicom meseca majnika. Iz tega sledi, da se vojna še ne bo skorokončala. Navedene izgube v prvi dobi vojne ne bodo in tudi ne morejo Rusije prisiliti, da bi hitro sklenila mir. In če bi tudi sedaj Japonsko spremljala vseposodi bojna srca, vendar se pred koncem meseca maja nedodó pričakovati odločilni boji in še v tem slučaju se lahko pojavijo dogodki, ki bodo skrajšali konec vojne prepredili in sanguinične nade v skrajšani konec vojne temeljito ovrgli.

Razne vesti z bojišča.

Londonski »Morning Leader« poroča iz Tiansina, da so Japonci pred Port Arturjem izvojevali veliko zmago. Osem russkih bojnih ladij se je baje potopilo, deset pa so jih Rusom vzelci Japoneci. Ruski častniki so se baje zopet zabavali v mestu, ko je japon-

ska mornarica napadla rusko brodovje. Ta vest je seveda popolnoma zlagana, zakaj, če bi bila resnična, bi bilo uničeno že vse rusko brodovje, kakor se je že neštetokrat poročalo, a se še ni nikdar uresničilo. Sicer je pa »Morning Leader« znan kot list, ki se ponajveč živi od samih senzacijonalnih časnikarskih rac. — Takisto pa je tudi izmišljena vest, da bibili Rusi uničili več japonskih ladij in potopili 7000 Japoncev, kakor poročajo razni listi. Iz Čifu se poroča, da so v petek odplove iz Port Arturja štiri ruske oklopnič in tri križarke, da bi izsledile japonsko brodovje. Nemški parnik »Tetis« je rusko brodovje srečal pri polotoku Sangtungui in je signalio obvestil, da se v bližini nahajajo tri japonske križarke in dve oklopniči. Ali so Rusi potem napadli Japonce, se ne ved. Da je nemški parnik obvestil Ruse, da se nahajajo Japoneci v bližini, so opazili Angleži v Vejhajeju in so to javili Japoncem. V sledi tega so potem Japoneci na slednjega dne iztirali nemški parnik iz Vejhajeja. — S Kitajskega dohajajo vesti, da je v pokrajini Pečili zbrana močna kitajska armada; čuje se, da je tamkaj koncentriranih 90 000 mož. Kitajska vlada zatrjuje, da je ta armada zbrana v provinci Pečili samo zbog tega, da varuje neutralnost Kitajske. Morda je to resnica, vendar pa se sumi, da je to vojaštvu določeno, da v ugodnem trenotku nastopi proti Rusom. Kitajsko časopisje že namreč disto odkrito naglaša, da so Japoneci prijatelji kitajskega naroda, dočim so Rusi njegovi najhujši sovražniki. Takisto se že v Pekingu javno ruje proti Rusom, da je treba odločno nastopit

LISTEK.

Pepelnica.

(Stran iz umetnikovega dnevnika.)

Čas porok in dvobojev je minul.

Srečni pari so se naužili slastnih medenih tednov in stopajo v tek in valovanje prozaičnega življenja.

Življenje se jim skoro zazdi kratka maskarada, ki je uprav minula, a oni stoje sredi ceste v svojih maskah in to na pepelnico sredo.

No, življenje je pač tako in ima kakor vsaka stvar svoje resne in smešne početne in prozaične strani.

Jaz sem človek, ki smaram življenje za tako, kakor je v resnicu. Meni ni življenje umetnost kakor nekaterim, meni je življenje — slučaj.

Pusta in posta ne poznam, kakor si nekdaj rekel ti prijatelj Ciril.

Zdim se, da sem sličen slikarju, ki je vlij v svojo sliko povezijo svoje duše, vso moč svoje fantazije, a nazadnje vendar uniči vse svoje trudno delo.

Živeti bi hotel, kakor žive drugi, a ne morem: Ono življenje se mi zdi premirno.

Mirna voda se usmradi.

Vedni boj je moje življenje. Zato ne ljubim onih mirnih, lenih obrazov.

Moji ideali so oboroženi vitezi, ki

nemene se za levo ali desno gredo svojo pot.

Hotel sem postati tudi jaz tak vitez, šel sem in se boril.

Razvjeta fantazija mi je kazala lepe slike, svest zmage sem hodil naprej. Mojega koraka niso zastavljala polena, ki so mi letela izza vogalov pod noge, smejal sem se, a šel naprej.

Človek, ki hrepeni za resnico in lepoto, zdel se mi je nepremagljiv.

Šel sem dalje. V duši so se mi dvigale in porajale lepe misli.

Pred mano je bila tema, za mano luč. Ta luč so bili moji cilji.

Šel sem vedno dalje; ni me bilo strah goste teme pred seboj.

Ko sem hodil dalje, gledal sem le v daljavo tja, kjer je brlela luč. Pazil nisem na jarke pod sabo, akopram sem se večkrat spetaknil. Padel sem, nekaj časa obležal na tleh; tako prijetno se mi je zdelo tukaj ležati. Lahana zefir mi je otimal potne srage; kako sem se potil. Nekak spanec se me je poloteval a naenkrat sem vstal in šel dalje.

In vselej se mi je zdela pot po takem počitku težja; noge so mi omahovale in opletale in komaj sem čkal, da se zopet spotaknem in počijem.

Zdelo se mi je, da luč vedno bolj od daljno sije. Hodil sem kakor v sanjah dalje. Tema je bila vedno huja, zapreke vedno veče.

Bil sem kakor izgubljen potnik v puščavi. Daleč, daleč v ozadju so se dvigali vrhovi palm, oaza je bila blizu, a do nje nisem mogel.

In ako je ta oaza le fata morgana?

Zazdelo se mi je naenkrat, da je morda tudi luč, do katere hočem, le slika moje romantične duše, zazdelo se mi je, da hrepenim in hočem doseči: »Nič!«

Kakor odmev groma mi je bobnela beseda: »Nič!« okoli ušes. Obupaval sem. Omahoval sem vedno bolj in bolj; oči so se mi zapirale; vse ozračje me je sililo k tlu. Mižal sem in šel dalje, ko sem pa odprl oči, videl nisem več one luči . . . zazrl sem veliko glavo, slično oni Mefista, ki sem je hudobno smejala.

To naj bi bili moji cilji?

Napravil sem še par korakov, spotaknil sem se in padel sem.

Kakor sem padel, tako sem obležal in tam sem še danes. Kako prijetno se mi zdi na tleh, vsakdo se mi sam ogne; prešel mi je ves romantičizem, naprej ne hlepim, želim le, da bi ostal vedno tako.

* * *

Danes v jutro sem se vračal domov iz maskarade.

Ljudje, ki sem jih na ulici srečaval, so me gledali, ker je bil moj kraljak precej negotov.

Jaz sem se jim pa smejal, češ, le glejte me, bajazza na pepelnično sredo.

Bil sem na maskaradi sam in se dobro zabaval. Jaz se namreč takrat najbolje zabavam, kadar sem sam, ko nimam okoli sebe »prijateljev«, ki so jih v zabavo in šalo moje prečute noči, zatekle oči in razmršeni lasje.

Hodil sem nekaj časa po ulicah. Mrzel veter je bril in droben sneg mi je padal v oči. Oglasili so se zvonovi . . .

Nehote sem zavil v cerkev.

»Prah si in v prah se boš izpremenil!« Kakor krik izgubljenih, propalih so se mi vsesavale te besede v dušo; kakor mogočni akordi so se mi zdale te besede; akordi dolge pesmi o življenju.

»Prah si!«

Človek poglej se! Otresi raz sebe vsa lepotila in spoznal boš že se dej, da si prah. Ne boš potem iztezal svojih rok kvišku, ne boš dvigal kvišku svojih želja in hrepenen, ne boš hrepenel za zlatimi sfingi, ne boš metal nase prevarljivih plačev, kajti vse to odnese hipoma lahen vetrč in zopet stojiš sredi ceste nag in ljudje te bodo hodili gledati in vzlikali: Pobeljen grob! Lagal se je, oblačil se z zlatom in hodil kakor mogočni kralj. A glejte sedaj kralja, nag stoji sredi ceste, kralj brez kraljestva, prah je, smrdljiv

prah — trohnoba, ki čaka, da se izpremeni zopet v prah!

»In v prah se boš izpremenil!«

Pri teh besedah mi je postal labko pri srcu. Uvidel sem, da je moje življenje pravo, da sem pravilno naranjal tek svojemu življenju. Kajti, ako bi hlepel vedno više, ako bi šla moja pot vedno naravnost tedaj bi zahteval za svoje življenje, za svoj trud plačila!

proti njim, druge tujce pa se naj pusti pri miru, ker samo Rusi so sovražniki Kitajske.

Mobilizacija Danske.

Veliko pozornost vzbuja v poli tičnih krogih, da je Danska odredila splošno mobilizacijo. Vsi rezervisti stalne armade, kakor tudi mornarice so poklicani v službovanje. Vsi forti se z veliko hitrostjo utrjujejo, vojašnice se popravljajo in vsa armada se oborožuje, kakor da bi ji danes, ali jutri bilo treba iti na vojno. Vojna uprava je ob enem naročila, da morajo biti vse železnice vsak trenutek pripravljene za transport večjih oddelkov vojaštva. V vseh vojnih pristaniščih vlada najživaj neče življenje. Profesorjem v pomorski vojni akademiji je vlada ukazala, da naj gojence natanko pove o vseh utrdbah in jim trdnjave, ako je mogoče, pokažejo na licu mesta. Namerava se baje tudi, vse vojaške gojence zadnjega leta pred določenim časom imenovati za oficirje. Zekaj se gode te vojne priprave, nikdo prav ne ve. Nekateri trdijo, da so na Danskom prepričani, da mora priti vsled dogodkov na Dalnjem vztoku v najkrajšem času še do vojnem ed Rusijo in Anglico. Torej te vojne bi bilo vsekakor Zahodno in Baltiško morje. Ker pa bi v tem slučaju morda ena ali druga vojujočih se sil zasedla Dansko, da bi si s tem pridobila uguden temelj za vojne operacije, se Danska že sedaj oborožuje, da bi kot strogo neutralna država eventualno z oboroženo silo to zabranila. Drugi viri pa zopet poročajo, da namerava Danska pod vplivom ruske cesarice-vdove, ki je kakor znano, hči danskega kralja in ima veliko veljavno na danskem dvoru, dati Rusiji na razpolago svojo sicer ne številno, a izborni vojno mornarico, ako bi se izkazalo, da bi Rusija imela premalo brodovja, da bi mogla uspešno nastopiti proti Japoncem. Ta vest je malo verjetna, ker ni misliti, da bi mala Danska kršila svojo neutralnost v sveti si, da bi to imelo nedoglednih posledic ne samo zanjo samo, ampak tudi za celo Evropo!

Iz delegacij.

Avstrijska delegacija.

Dunaj 16. februarja. Vojni minister baron Pitreich je odgovarjal na celo vrsto interpelacij. Predlog del. dr. Derschatt o zvišanju pokojnine vojaškim penzionistom, ki so bili vpokojeni že pred letom 1900, se je izročil proračunskemu odseku.

Potem se je začelo razpravljanje o vojnem ordinariju.

Del. Kaftan je z zadovoljstvom pozdravil tajni ukaz vojnega ministra, češ, da je to prvi važnejši korak do spoznanja, da je v narodnostenem elementu veliko obrambno sredstvo. Nadalje je pozival vojno upravo, naj pri izdelovanju novih topov vpošteva domačo industrijo.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

IX.

Generalni guverner grof Bertrand je prišel zvečer dne 29. junija 1811 v Ljubljano, in je še tisti večer poklical k sebi razne francoske funkcionarje, da so ga informirali o obstoječih razmerah.

Naslednji dan je bil v škofiji slovenski sprejem. Generalnemu guvernerju so se poklonili zastopniki vseh uradov, zastopniki duhovščine in meščanstva, po pooldne pa je bila velika revija vojaštva. Prvo, kar je storil grof Bertrand je bilo, da je daval 10.000 frankov za Kranj, ki je bil pogorel 18. maja in 8000 frankov za Tržič, ki je bil pogorel 30. marca istega leta. Ali vzlje temu se Ljubljana ni mogla prav ogreti zanj; bil je namreč tako malobeseden in visok in ni imel nič tistega, s čimer je njegov prednik maršal Marmont očaral ljudi.

Koj po Bertrantovem prihodu so se zgodile važne osebne spre

Del. Skene je izjavil, da je zadovoljen z eksposojem vojnega ministra. Tudi tajni ukaz, vsled katerega morajo častniki znati jesik moštva, se mu vidi opravičen.

Del. Biankini je izrekel rusemu narodu simpatije ter vprašal, kako posledice bi moglo imeti za nas glede Balkana rusko vojevanje v vzhodni Aziji. Potem je razpravljal o državnopravnem stališču Hrvaške, se pritoževal o posmanjkanju hrvaških častnikov in hrvaških vojaških vzgojevališč ter zahteval, da se morajo dati Hrvatom vse tiste koncesije, kakršne se dovolijo Madjarom v armadnih vprašanjih.

Del. grof Stürgkh je izjavil, da je mogoče, da se bo rusko-japonska vojna šutila v končnem odmetanju tudi na Balkanu. Nadalje je govoril o koncesijah v armadi, branil enotnost in neobhodno (?) potrebo (?) nemškega jezika, govoril o vojaških šolah, o službovnem in poveljnem jeziku ter končno izjavil, da bo glasoval za vojni proračun kot Avstrije in Nemec.

Del. Řyba je zavračal dolžitev, da je češki narod povražen vojaštvu. Čehi le obsojajo v armadi vladajoči zistem.

Del. Biankini je interpeliral v zadevi hrvaškega sv. Jeronimskega zavoda v Rimu.

Prihodnja seja bo dne 18. t. m.

Ogrsko-hrvaška delegacija.

Dunaj, 16. februarja. Na interpelacijo del. Rakovskega je odgovarjal v imenu ministra zunanjih del poslanik Müller, ki je ovrgel vse dolžitev v interpelaciji. Povedal je, da ni res, da bi italijanski kralj ne bil sprejem avstrijskega generala Steiningerja; sprejem se je le vsled znane železničke nevrede zkasnil. Tudi ni res, da bi bil kralj sprejem avstrijske podanike, ki so prišli z italijanskimi zastavami in grbi demonstrirat v Videm. Meje avstro-italijanske pa prestopa vsako leto obojestransko vojaštvu, ker v planinah ni lahko spoznati moj. Potem se je nadaljevala razprava o proračunu ministristva zunanjih del. Delegata Hodossy in Wlassies sta povdrala, da ima avstrijski cesar tudi kot ogrski kralj pravico za ugovor v papeževi volitvi. Ta pravica je že 200 let stara in se nikakor ne sme opustiti.

Ministrski predsednik grof Tisza je potem odgovarjal na interpelacijo zastran trozvezje ter izjavil, da naša zavezanca nimata iz tega razmerja nikake pravice, vplivati na razvoj naše armade. Gleda dogovora z Rusijo na Balkanu je rekel, da ne misli nobena teh držav na kako razširjevanje niti na izključni vpliv na katero balkansko državo.

Zopet razkol v vzenemškem taborju.

Dunaj, 16. februarja. Posl. Berger je izstopil iz vzenemške

membe. General Delizius je odšel v Trst, tajnik generalnega guvernerja, Heim, je kot državni svetnik prišel v Pariz, generalni intendant baron de Belleville je šel na dopust za toliko časa, da se reši njegova prošnja za premestitev. Šele čez dva meseca je prišla odločba, s katero je bil baron de Belleville poklican na Francosko, generalnim intendantom pa je bil imenovan grof André Jean de Chabrol, ki je bil takrat še 40 let star.

Dober teden po Bertrandovem prihodu je bila v škofiji prva soareja. Zanimanje za to slavnost je bilo toliko večje, ker je bila tu prilika, seznaniti se z rodbino grofa Bertranda. Vedelo se je le, da je grofica Bertrand jako živahna in vesela dama, da je njena mati gospa Dillon, prav tip frivilne in lahkožive Francozinje, vojvodinja Fitz-James, netjakinja grofice Bertrand, pa vzlje svoji mladosti že skrajno koketna. Kaj čuda, da je vsa Ljubljana želeta spoznati te dame.

Soareja je bila sijajna. Dasi so ljubljanske dame silno veliko žrtvo-

zveze poslanske zbornice in češkega dodelnega zborna. Obenem je odločil načelništvo vzenemškega društva »Ostmarks, vzenemškega tiskarskega odsnika in iz uredništva pri »Alldeutsches Tagblatt«. Vzroki baje niso politični, temud družbeni ter ga je baje Schönerer pismeno pozval, naj takoj izstopi.

Dogodki na Balkanu.

Belgrad, 16. februarja. V Ipeknu je nastala splošna vstaja med Arnavti. Vrila se je že bitka med vataši in turškim vojaštvom. Turščija pošilja pomoč. Danes so odšli trije vlatki z vojaštvom v Verisovič.

Sofija, 16. februarja. Zadnje dni beli vedno več Macedoncev čez meje na Bolgarsko. Bolgarska vlada je v hudi skrbih, ker so se že porabila sredstva za podpiranje begnov, kolikor se je bilo tudi nabralo denarja po prostovoljnih doneskih in iz državnih sredstev.

Carigrad, 16. februarja. Turška uradna poročila naznamajo, da je poskušala vodja vataška četa pri Strumici zadržati promet na železnični. Tudi so našli na dveh krajih deset bomb.

Nizozemska in Danska.

Amsterdam, 15. februarja. Dne 13. t. m. se je podpisala med obema državama sklenjena pogodba, vendar katere se vsako preporno vprašanje izrodi mirovnemu razsodišču v Haagu.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 16. februarja. Blizu Windhucka se je zgrabila nemška stotnija z vataši, pri čemer je bilo ubitih 32 mož. Pri Okahandji se je borila 4. stotnija z vataši. Nemci so imeli le nekaj ranjencev, med njimi tudi stotnik, dočim je bilo vatašev več ubitih.

Dopisi.

Iz Gornjegrajskega okraja. Učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja je zborovalo v nedeljo, dne 7. t. m. pri Sv. Frančišku Ksaveriju. Vkljub nengodnemu vremenu se je zbral lepo število članov in 3 gostje. V svojem nagovoru je načelnik gosp. Kelc omenjal razne novejše pojave v novinah, kar se tiče našega okraja, zlasti ruvanje proti našemu okrajnemu župljanemu svetu. Tako ruvanje več škoduje kakor koristi. Z burnim odobravanjem je društvo sprejem preveselo vest, da je našemu društvu pristopil kot član nadzornik g. Supanek. Bil je dosedaj že 27 let član celjsko-laškega učiteljskega društva, kjer je pred kratkim izstopil in k našemu pristopil. Nanovo je našemu društvu tudi pristopila gospica Einspieler iz Nove Štife. Zapisnik zadnjega zborovanja se je odobril in so se nato prečitali razni dopisi in sicer pismo in dopisnica Legatova, Zavezin dopis o zborovanju Zavezne in njen poziv k zbiranju za rezervni fond — društvo bode priljubno nabiralo doneske — in ponudba Skalovnikova, sestaviti in pomnožiti zbirko odlokov veljavnih v našem okraju. K tej ponudbi se je govorilo pro in contra in so se končno zedinili navzočniki v ta-le ukrep: Učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja se ne

strinja popolnoma s ponudbo g. Skalovnika, ker mora itak vsako šolsko vodstvo v arhivu imeti vse dotedne akte, pač pa bi bilo dobro, ko bi se sestavil nekak repertoar vseh ukazov in odlokov. Naj okr. šolski svet pooblasti enega iz okraja, ki bi sestavil tak repertoar. Zadnjič izostalo poročilo o Lehrerbundovem zborovanju je prav obširno in jasno predaval g. Praprotnik. Zlasti je dokazal neistinitost domnevanih, da bi se v Lipnici žalil čet slov. narodnosti. Ko je govornik še na raznem vprašanju glede Lehrerbunda odgovoril, se sklene soglasno, že zanaprej ostati pri Lehrerbundu. Glede članarine se določi tudi zanaprej od vsakega držvenega člena plačati letnih 40 vin. List pa si naj vsak sam naroči, ker je naše mnenje, da se nihče ne more k temu siliti. Razgovarjali smo se tudi o južnoštajerski zvezni, glede katere ostanemo na onem stališču, kakor smo ga pred letom prečitali, namreč počakajmo, da vidimo, kako se bode vsa zadeva razvila. Tajnik prečita iz spominske knjige letno poročilo za 1903, katero je sestavil na podlagi zapisnikov, aktov itd. g. Praprotnik kaj temeljito. Predlogi in načrti. Po živahnem razgovoru neke skrajne lokalne zadeve, katerega so se udeležili skoraj vsi člani se sprejme soglasno sledenča resolucija: Učiteljsko društvo gornjegrajskega okraja protestira najodločnejše proti temu, da bi udje učit. društva objavljali neosnovane napade na šolske oblastnike. G. Dedič omenja tudi neko osebno zbadanje in pikanje po nekaterih listih ter bi še rad marsikaj povedal, ko bi bil dohtar Tepka (Rovar, Hruška itd.) navzoč. Pri hodnji zborovanje bode meseca majnika pri Korenu v Št. Janžu.

Iz Središča na Štajerskem.

Pri nas se je igrala v nedeljo 7. februarja narodna igra »Deseti brat«. Kaj se pravi igrati večje igre na majhnih odrih brez posebnih scenarij, vedenosti, ki so to sami iskusili. Vkljub temu se je igra dosti dobro obnesla ter je našem bralnemu društvu in središčnim diletantom le dostačati, da so naše ljudstvo seznanili z lepim koščkom slovenskega naravnega življenja. Tukajnjemu ljudstvu zelo ugađajo gledališke igre. Zato je še vsakdo, kdor je mogel od doma in se ni strašil ne deževnega vremena ne skrajno blatne poti. Šolski prostori, kjer se je vrila igra, so bili napolnjeni. Občinstvo je pazuo sledilo dogodkom posameznih dejanj ter pokazalo še posebej z gladnim odobravanjem, da igra razume. Sicer se je pa tudi igralo tako dobro, kakor se še najbrže ni pri nas. Vsak igralec je bil na svojem mestu. Zato izrekamo na tem mestu še enkrat vsem vrlim diletantom iskreno hvalo! Govorilo se je tudi, da bi se igra ponovila. Sedaj tega ni bilo mogoče, pač pa upamo, da bomo še gledali pri nas »Desete brata«. Mnogo jih je, ki igre niso videli in marsikaj bi prišel tudi v drugič. Morda bi bilo s tem tudi ustrezno Ormožancem in Bolfenčanom, ki so se odlikovali s svojo odstotnostjo radi slabega pota in morda še iz kakih drugih vzrokov.

„V rož'cah.“

Maskarada ljubljanskega »Sokola« v »Narodnem domu« dne 16. t. m.

Tradicionalna maskarada ljubljanskega »Sokola« je zaključila letosni predpust le v tem bloskem in v tem sijaju, s katerim se vrše že desetletja veselice. »Sokolove« maskarade so bile vedno vrhunec slovenskih družabnih priredb v Ljubljani in so še danes,

— Ah — to je lepo — sedaj pa jaz lahko izbiram, se je smejal gospa Dillon. V takem položaju že dolgo nisem bila. Ali težko je — izbirati med tolikimi gospodi.

— Eh — eh — dovolite — se je nosljaje oglašil grof Lichtenberg — ko bi poznal Vaš okus, milostiva —

— Kaj okus — to je vendar naravno, da imam mlade moške rajši, kakor stare plešce, se je rogal gospa Dillon, ki je bila v svojih mladih dneh živila in je tudi kot imenitna gospa govorila vedno s tako odkritoščnostjo, da je svojega zeta spravila časih v največjo zadredo. — Prosim najmlajšega izmed gospodov, naj pleše z mano.

Najmlajši je bil sin trgovca Jägerja in gospa Dillon ga je v triumfu odpeljala na plesišče.

S tem je bil takoreč led prebit in zdaj se je razvila v dvorani prav živahna in neprisiljena zabava in zadovoljna je bila z njo celo nikdar zadovoljna baronica Cojzova, ker je bila edina ljubljanska dama, s katero je plesal grof Bertrand.

dasi se je društveno življenje mogoče razvilo, nedosežene in nenadkritljive.

In vsako leto podajajo »Sokolove« maskarade nekaj popolnoma novega, nekaj originalnega, povsod se vidi upliv finega ukusa, vse ima nek umetniški značaj, pa je vendar tako prijazno in domače.

Ljubljana je bila sinoči »v rož'cah«; lahko se reče Ljubljana — kajti kar priprava v Ljubljani slovenski družbi, je bilo vse zbrano na maskaradi našega prvega naravnega društva; in lahko se reče »v rož'cah«, kajti kdor je stopil v dvorano, je imel občutek, kakor da je stopil v bajni vrt iz tisoč in ene noči. Od uhoda sem je hodil vsakdo pod bujnim guirlandami, v senci palm, in potem se je šetal ali je plesal v pravem gaju. Vse je bilo v zelenju, vse je bilo v cvetju, na vseh straneh so človeka pozdravljale čudo-vite lepete cvetljice, domače in eksotične, ki so se ovijale po vseh stenah in objemale vse stebre. Iz cvetličnjaka pa se je razširjal omamljiv vonj.

Desna stena je predstavljala čaroben grad, dvigajoč se iz bogate flore. Naslikan je v nežnih barvah in nadnjim se razliva mila, vabliva luč. V takih krajih evete sreča, je življenje popolnejše in lepše in veselje. V ozadju je bil prospekt, ki je predstavljal v pomladanskem sijaju bujno pokrajino in modro morje. In vsakdo se je spomnil, da se vsa narava smeje in veseli, da ima vsa priroda vesel značaj in da je človek le tedaj srečen, če je vesel. Kaj bi pač bilo vse človeško življenje, če bi ne bilo veselj v smehu, ko bi ne bilo duhotečih cvetk, solnčnih žarkov, lepih oči in rdečih svežih ustev?

Arangment maskarade je bil v srečnih rokah. Ideja je duševna last dr. Milutina Zarnika, ki že nekaj let svojo umetniško sprem

maske. Vse krilo v najmodernejšem kroju je bilo napravljeno iz samih števil našega lista in prevezano trobojnici. Kakor krono je nosila maska na glavi tintonik s peresi in na tintoniku je čepela — tolsta raca. Okrog vrata so visele krasne koralde, katere so vezale — kumarice. Na eni strani je imela maska velikanske škarje, katerih se je držala „Neue Freie Presse“, na drugi strani pasji bič — ves krvav in raztolčen ob „Slovencu“, povrh pa še masiven revolver — torej vse atribute, katere je hudočništvo pripoznalo žurnalistiki. Na čelu maske pa se je svetila zvezda s polmesečem iz brilantov. Senzacija, ki jo je vzbudila ta maska, je bila splošna in bila je toliko večja, ker je ta maska s svojim humorjem in espritem vse očarala. Tudi je ta maska delila jasno dočrtne „Najnovejše vesti“, ki so vzbudile mnogo smeha. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. februarja.

Papež — agitacijsko sredstvo. »Gorenje« piše: »Prva politična izjava papeža Pija X. je izšla pred kratkim pod naslovom: »Motu proprio« (iz lastnega nagiba). Tendenca te izjave gre na to, omejiti vtičanje duhovščine v politične zadeve in vrniti jo zopet na cerkveno polje. Posebno uničujoče se je izreklo sv. oče o delovanju krščanskih socialistov. Lahko umevno je, da je bila ta izjava zelo neljuba ljubljanskemu škofu, katerega dandanes vodijo in komandirajo nekateri kaplani-kričadi. Kako neprijeten je tem duhovniškim politikastrom papežev spis, sledi že iz tega, da ga še do danes niso dobesedno objavili, četudi je papež to zaukazal. Da bi si škof pomagal iz te zadrege, peljal se je v Rim in, ko se je vrnil, obelodanil je v »Slovencu« dozdevni vesel svoga potovanja. Kakor trdi škof v »Slovencu«, je razjasnil papežu vse politične razmere na Kranjskem od socialnega vprašanja do borbe za volilno reformo in do obstrukcije v deželnem zboru. Za temeljito poročanje o vseh teh vprašanjih bi bil potreboval škof več ur in nam se je »Slovenčev« poročilo zdelo na prvi hip zelo razblinjeno že zaradi tega, ker »Slovenec« ne pove, ali je bil škof v avdijenci enkrat ali večkrat, ali vsaj koliko časa je trajala avdijanca in ali je imel škof sploh časa dovolj razmotrovati vsa ta vprašanja. Neresnično je poročilo prav gotovo v tistih točkah, kjer trdi škof, da bi bil papež njemu nasproti razlagal svoj »Motu proprio« drugače, nego se po jasnem njegovem besedilu more tolmačiti. Ne glede na to pa bi mi povdarjali še neko drugo stran. Mitrino, da je škof s svojim poročilom v »Slovencu«, da ne že s svojim potovanjem v Rim, zagrešil zopet eno onih političnih nerodnosti, ki so mu morda prijene. Ali se škofu ne zdi, da se gre za strogo politične in necerkvene zadeve kranjske dežele, ki je pod žezлом habsburške krone in, ali škof ni klical papeža za razsodnika v zadevah, v katerih ima odločevalne le avstrijski cesar. Kaj bri-

dar malo pretirana, je menil Konrad. Saj nekateri gospodje sploh niso več prosti.

— Ali ste vi še prosti, gospod kapitan?

Konrad ni na to vprašanje odgovoril, ker je v tem hipu zaigrala godba.

— Prosim visokost —

— Dobro! Odprustum Vam, da me niste že prej prosili za ples, ali v prihodnje zahtevam več pozornosti.

Vojvodinja se je lahko naslonila na Konrada in se z njim zusukala po parketu.

— Gospod kapitan, je rekla vojvodinja, Vi ste izborni plesalec. Imenujem Vas za svojega plesnega pobočnika. Ali posname dolžnosti, ki jih ima plesni pobočnik?

— Obžalujem visokost — ali doslej še nisem nikdar slišal o tem dostojanstvu.

— Poslušajte torej: Plesni pobočnik mora biti vedno pripravljen plesati s svojo damo; če pleše njena dama s kom drugim, mora stati na strani in zdihovati v ne-

gajo papeža vedovodi in oaste na Kranjskem in kako pride papež do tega, izreči svojo sodbo o kranjski obstrukciji? Nikdar ne verjamemo, da bi bil papež tako neprevoden, da bi šel Autonu Bonaventuri na led, in da bi na ljubo škofu Jegliču poselil v prorogativo avstrijskega cesarja. Vesel vendor ve, da se imajo ravno našemu cesarju zahvaliti za tijaro, več ve, da naš cesar pošilja v Rim darilo po 40 000 zlatov in da je sploh boljši katoličan kot ljubljanski škof z vsem svojim kapiteljnom. Že iz tega vidi vsakdo, da se gre tu le za agitacijsko sredstvo, ki je pa še prav nespretno zasnovano. In mi bi se prav nič ne čudili, če bi škof Jeglič, ki hodi tolikrat na Dunaj, da bi iztrgal iz rok pravice kakega obsojenega duhovnika, še enkrat čutil prav živo to svojo netaktnost na lastni koži. Za take zadeve imajo pri dvoru zelo tenak čut, in škofova brbljavnost zna doseči resen negativen vpeč.

Žalost v Novi vasi. Piše se nam: Minul je pust, ta čas preneti, ki je celo Marijine device za peljal na ples, čeprav je škof Bonaventura ples prepovedal. V Novi vasi pa ni prinesel predpustnega veselja. Kamor se človek v Novi vasi obrne, stoji le preklinjanje, jok in škripanje z zobmi. Samo Klusa se smeje. Vprašal sem, kaj se je zgodilo, da se eni tako ježe, drugi pa tako milo zdihuejo. In reklo se mi je: Ali ne veste, da sem bil odbornik katoliškega konsuma, kjer je zdaj polom? In zdaj se pravi: Kdo bo platal? Ali tisti, ki je to neumnost ustanovil, ali tisti, ki so za malo južino fige jedli, ali bodo pritočili nas neumneže, ki smo tako katolički, da kar brendimo? Zmerom je bilo »vse v redu« — zdaj naenkrat je pa vrag vzel red in konsum. — Tacih in enacih reči sem še več slišal. Ljudje so se mi smilili, ali kaj, ko so tako neumni, da ne slušajo pametnih in poštenih ljudi, marveč le tiste sleparje, ki imajo vedno vero na jeziku, v mislih pa bero.

Milijonar Košmrlj. Pred leti je slovenski duhovnik iz Kranjske, gosp. Košmrlj, zapustil svojo ožjo domovino in se je izselil v Ameriko. Tam je imel posebno sredo, da je pridobil neko zemljišče, za katero je sedaj dobil petnajst milijonov dolarjev — torej ogromno premoženje. »Slovenec« javlja, da se g. Košmrlj vrne na Kranjsko, da je že na potu v svojo staro domovino. Ko smo čitali to »Slovenčev« naznanilo, se nam je kar milo storilo pri srou. Ubogi milijonar! Škof Anton Bonaventura, ki zna pisati tako ginaljiva pisma, če kje slut, da je kaj cvenka, bo duhovniku-milijonaru noč in dan na vratu in »vintale« ga bo, kar se bo dalo. Milijonar ne bo vesel svojih milijonov, dokler bo imel kaj pod palcem.

Premeščena sta geometri g. Adolf Binder iz Litije v Logatec, geometrični elev g. Bohuslav Kralik v pa v Litijo.

srečni ljubezni, ne sime pa nikdar plesati s kako drugo damo. Ali hočete te pogoje vestno izpolnjevati?

— Ne, visokost, nikakor ne! je smehljajoča odlodčno izjavil Konrad.

— Kako pravite? Vi nečete biti moj plesni kavalir? Vojvodinja kar umeti ni mogla, da je bil njen predlog odklenjen.

— Obžalujem, visokost — ali ni mogoče!

— Ni mogoče? Jaz pa Vam pravim, da je mogoče in da postaneš vendar moj plesni kavalir, če se še tako branite.

In hočeš, nočes je moral Konrad tudi prihodnjo turo plesati z vojvodino Fitz James.

Ples je bil končan šele proti jutru. Prav ko se je Konrad odpravil, je prišel k njemu novi tajnik generalnega guvernerja.

— Gospod kapitan — prosim na besedo! Ekscelenca gospod generalni guverner želi, da se mu jutri predstavite.

— Jaz?

— Da! Menda postanete adjutant.

Reportir slovenskega gledališča. Jutri, v četrtek pride na naš oder znatenit, po vsem kulturnem svetu največjo senzacijo zbrajoča drama »Monna Vanna«. Z njo stopi pred našo publiko prvič prvak francoske moderne drame, belgijski pisatelj Maurice Maeterlink. Spisal je več iger, ki se igrajo sprido svoje psihološke globodine in zagonetnosti le na odrih, ki imajo posebno fine igralke in igralce, ki znajo rafinirano izražati najnežnejše duševne procese, komaj čutne slutnje, abstraktnosti in transcendentalnosti. »Monna Vanna« je njegova prva realističnejša drama, s katero je dosegel nečuvane uspehe povsed ter bil zanjo odlikovan z nagrado. Šoproga Gvidona Colonna se žrtvuje za rešitev svojega rodnega mesta; tako je ona moderna Judita, a brez meda. Svojo čistost, svojo neomadeževanost polaga na oltar domovine. In reči jo, hkrati pa reči tudi svojo poštenost ter osvobodi sebe vezni, ki jo zdražujejo z možem, ki je ni bil nikdar vreden, saj ni zaupal vanjo ter ni mogel razumeti in ceniti ogromne njene žrtve. Monna Vanna je prvič gdje Růčkova, Gvidona Colonna, njenega soproga g. režiser Lier, Prinzivalija, vojskovodja florentinskega, gosp. Čonsky, filozofa starca Marka Colonna g. Dragutinovič in Trivulzia gosp. Boleška. Dejanje se vrši koncem XV. stoletja v mestu Piza in v florentinskem taboru. — V soboto se poje tretjič opera »Africankac«.

Slovensko gledališče. Že nekaj let sem se vedno vsak pustni torek uprizori Nestrojev »Lumpacij Vagabund«. Tudi letos je bilo tako. Stara je ta igra in obrabljena pa vendar ima še svojo privlačno silo — ker v tem starodavnem delu tiči toliko pravega humora in toliko perečega sarkazma, da bi kak novodoben pisatelj burh iz nje napravil pol tucata iger. V gledališču je bil tak smeh, da že dolgo ne. In kaj se hoče več?

Zemljevid vzhodno-azijskega bojišča. Ustrezaže želji mnogih naročnikov, priložili smo današni številki naše liste prav dober zemljevid vzhodne Azije. Natisnili smo ga posebe, da si ga vsakdo lahko ohrani.

Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani priredi v soboto, 19. srečana svoj V. redni občni zbor. Lokal: restavracija »Matalony« I. Auerspergstrasse 6. Začetek ob 9. uri zvečer. — Slovenski gosti dobrodoši!

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajnjem deželnem sodišču: 1. Janez Komatar, posestnik sin v Štepanji vasi, se je v Povšetovi gostilni zvečer 15. listopada l. l. zbesidel s ključarskim pomočnikom Francetom Mojškerjem. Ko sta že drug drugemu nekoliko oklofutala, je udaril Komatar Mojškerja s politerasko steklenico po delu in ga nevarno ranil. Obsojen je bil na 3 mesece ječe. 2. Marijana Habič, posestnica v Malem koncu, je prišla dne 27. vinteka l. l. na obisk k Ani Vidic, dečavčki ženi v Vcdmatu, da bi se bili domenili zaradi nekega otroka, ki naj bi ga Habič mesto nje na rejo vzela. 14 let starca hčarka Ane Vidic je silila k tuji ženi, ki jo je vzela v narodje, nato pa posadila na bližnje okno, ki pa ni bilo zaprto. Otrok se je naslonil na okno, ki se je odprl, nakar je padel s prvega nadstropja na tla in vsled zadobljenih poškodb nekaj ur kasneje umrl. Sodišče je Marijano Habič oprostilo pregreška zoper varnosti življenja. 3. Aleksander Stiks, bivši pisar iz Ljubljane, je v odprtobi, iz zaklenjenega pre dala vzel Ivanu Ahlinu na Karlovski cesti zlate uro z veriziso, vredno najmanj 120 K. Te reči je skušal potem prodati urarju Somnitzu. A je bil po posredovanju urarja aretovan. Obsojen je bil na 6 mesecov težke ječe. 4. Janez Burlovič, bivši hlapec iz Radice v Istri doma, je izvršil od meseca rožnika l. l. do novega leta v vseh Velika Bukovica, Harije in Trnovo razne tativne; skupna škoda ukrašena tla in reči znaša 85 K 86 vin. Sodišče je Burlovič krimi spoznal hudo delstvo tativne in vlačugarske in ga odsodilo na 6 mesecov težke ječe. Po prestani kazni se pa odda v prisilno delavnicu. 5. France Brajar, hlapec v Spodnji Ščki, se je branil na mitnici na Marije Ter. cesti užitninskemu pažniku, o prilici ko je kože v Ljubljano peljal, plačati prisobjino 10 vin.; povedati mu tudi ni hotel svojega imena, marveč je hotel s konji in vozom pobegnil. Vdaril je z bihem po konjih in nato še večkrat po pazniku. Bil je krimi spoznan hudodelstva javne sile in obsojen na 3 mesecos težke ječe.

Milijonsko poneverjevanje v Berolinu. Včeraj smo počeli, da je uradnik Mattes pri delniki družbi »Viktoria« poneveril v teku let nad milijon mark.

— Vojna družba. Nemški parlamentarci poslanske in gospoške zbornice, ki pripadajo vojaštvu, so si ustavovili vojno družbo.

— Strah na borzi. Včeraj je vladični zastopnik na dunajski borzi znova izjavil, da vznemirjive vesti glede Balkana niso resnične, vendar vlada sicer kot prej nekako nezaupanje in kurzi padajo.

— Hud kmet. Blizu Velikega Bečkereka je med vožnjo na železnici zbudil sprevodnik rom. kmeta Mizurja, da mu pokaže voznik list, kar je kmeta tako razčašilo, da je sprevodnika sunil z nožem, na to pa ga vrgel skozi okno.

Solsvo na Japonskem je od leta 1871. zelo napredovalo. Šolski obisk je obvezen, vendar se pri tem ne postopa posebno strogo. Otroci se od 6. do 10. leta poučujejo v elementarnih šolah ter obiskujejo potem štiri leta višjo elementarno šolo, v kateri se poučuje tudi naravoslovje, angleško, poljedelstvo in trgovina. Vse elementarne šole vzdružujejo občine. Razun tega je na Japonskem zelo mnogo zasebnih šol.

— Dikliški šol primanjkuje. Srednje šole so gimnazije in tehnične šole. Od leta 1894. obstoji vseobuhovno v Tokiu, ki ima 150 učiteljev, 6 fakultet in 1400 učencev. Nemški, Francoski in angleški učitelji uče v svojih jezikih. V medicinski fakulteti so predstudijske, poučne metode in učna sredstva nemška. Kojžnice so v raznih mestih, največja z 295 000 zvezki je v Tokiu.

Shod nemških časnikov. Dne 28., 29. in 30. junija t. l. se vrči v Gradec shod vseh nemških

slovenskemu dijaku v mnogem nadomešilo za izgubo, ki ga doleti ko pride tuje med tuje na vseučilišče. Neprecenljiv je pomen, ki ga ima družbeno izobrazba za slovensko dijatvo. To usluži slovenske družbe ve »Slovenija« ceniti. Če hoče tedaj izkazati svojo hvaležnost, ne more tega lepše storiti, kot da sama enkrat nastopi kot predstojnika v zdravju pri sebi kot drage goste dunajske Slovance. Zato se je »Slovenija« odločila prirediti velik koncert in ples, tembolj, ker se že par let izostale »slovenjanske« velike slavnosti. Da bo nastop časten, zato je »Slovenija« že skrbela Vspoh koncerta je gotov, ko vidimo med sodelavci prvo slovensko društvo na Dunaju »Slovenski spievacki spolek«, priljubljena operna pevca gg. Miro Korošča in Marka Vuškoviča, dalje je zdaj dobrznani prvi jugoslovenski godbeni kvartet pod vodstvom odličnega vijolinista g. Jeraja ter članov konservatorista g. Stano in tovarišev Lenarčiča in Šantia. Plesno godbo oskrbi bosanski polk.

Razen slovenske družbe pa ve »Slovenijo« tudi hvaležnost do velike dobrotnice dunajskih dijakov »Podpornega društva za slov. visokošolce na Dunaju«.

Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju ima v petek, 19. srečana svoj V. redni občni zbor. Lokal: restavracija »Matalony« I. Auerspergstrasse 6. Začetek ob 9. uri zvečer.

Jugoslov. klub „Slovenske besede“ na Dunaju priredi v soboto, 20. srečana ob 8. uri zabavni večer.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajnjem deželnem sodišču: 1. Janez Komatar, posestnik sin v Štepanji vasi, se je v Povšetovi gostilni zvečer 15. listopada l. l. zbesidel s ključarskim pomočnikom Francetom Mojškerjem. Ko sta že drug drugemu nekoliko oklofutala, je udaril Komatar Mojškerja s politerasko steklenico po delu in ga nevarno ranil. Obsojen je bil na 3 mesece ječe. 2. Marijana Habič, posestnica v Malem koncu, je prišla dne 27. vinteka l. l. na obisk k Ani Vidic, dečavčki ženi v Vcdmatu, da bi se bili domenili zaradi nekega otroka, ki naj bi ga Habič mesto nje na rejo vzela. 14 let starca hčarka Ane Vidic je silila k tuji ženi, ki jo je vzela v narodje, nato pa posadila na bližnje okno, ki pa ni bilo zaprto. Otrok se je naslonil na okno, ki se je odprl, nakar je padel s prvega nadstropja na tla in vsled zadobljenih poškodb nekaj ur kasneje umrl. Sodišče je Marijano Habič oprostilo pregreška zoper varnosti življenja. 3. Aleksander Stiks, bivši pisar iz Ljubljane, je v odprtobi, iz zaklenjenega pre dala vzel Ivanu Ahlinu na Karlovski cesti zlate uro z veriziso, vredno najmanj 120 K. Te reči je skušal potem prodati urarju Somnitzu. A je bil po posredovanju urarja aret

časnikarskih društev iz Avstro-Ogrske, Nemčije in Švice. Častno predsedstvo so prevzeli namestnik grof Clary, deželni glavar Attems in župan dr. Graf.

* **Pasja drama.** Neka bogata Parizanka je imela tri pse, ki jih je neizmerno ljubila, in sicer dansko dogo, pinčarja in prepeličarja. Vsak dan jih je moral sluga peljati na trdnjavsko ozidje, da so se navzili svežega zraka ter si ogledali svet. Živeli so v najlepšem miru in slogi, dokler se jim ni nedavno pridružila pri takem izprehodu neka tuja lepa psica. »Danec je hotel sam spremljati tukjo, proti čemur sta protestovala tovariša. Nastal je troboj. Pri tem so se vsi trije s svojo »damo« vred prekuonili z obzidja v trdnjavski jarek. Spodaj je ravno igrala vojaška godba in sredi med godec so padli ti štirje psi. Dva vojaka sta padla in dva bobna sta bila prebita. Še slabše pa se je godilo psom. Pinčar in »Danec« sta si zlomila tilnike, prepeličar in kokečna psica pa sta si zdrobila glavi. Zaljučiča lastnica za izgubljenih psov pa mora povrh še plačati bobne.

Smrt v ameriški puščavi. Skozi veliko ameriško puščavo Nevada nameravajo graditi železnico. Dosedaj je le malokomu bilo mogoče prekorati to brezkončno puščavo, kjer ni vode, a pesek se udira globoko pod nogami. Pri merjenju železnice so našli inženirji sred puščave pri takozvanem »studencu mitvega moza« trideset moških trupel, ki so jih jastrebi in volkovi do kosti objedli. Nesrečniki so bili železniški delavci ter so hoteli priti skozi puščavo do kalifornske železnice, da dobe delo. Pri imenovanem studencu so se napili vode, ki pa je slana, da žejni potnik po zavžitju zblazni.

Frizura Japonik. Japonke se češejo tako, da spožna domaćin takoj po frizuri tudi srce dotične dame. Deklice imajo na delu zasukane lase v podobi metulja ali pahljače. Vdove, ki si iščejo tolaknica za izgubo moža, imajo krite na temenu pritrjene z željvinimi glavniki. Vdove pa, ki hočejo ostati zveste le spominu svojih mož, si češejo lase povsem gladko.

Moderna snubitev. Mladi mož v New Yorku je sklenil snubitev hčer bogatega veletrgovca. Pisal je očetu svoje izvoljenke, da bi rad z njim govoril. Snubač je prišel v predpisani obleki v napovedani uri v trgovske poslovne pisarni. Trgovec je pri njevem vstopu pogledal na uro ter rekel snubaču: »Dovoliti vam morem le sedem minut. Napravite tedaj kratko.« Seveda je to snubač zmedlo ter je začel nekaj jeclati. Vendar ga je trgovec razumel ter mu pomagal: »Z mojo hčerkko bi se radi poročili!« Snubač je priklimal. »Ali imate še kaj drugega k temu pripomniti?« je vprašal kratko. — »Drugega nič!« je hitel snubač. Trgovec je napravil nekaj hitrih opazk v svoj koledar. »Kdaj naj bo poroka?« — »Kakor brže bo gospica Amy pripravljena.« — Zopet je napravil trgovec par hitrih opazk. »Potem recimo v juniju. Kam bi radi napravili ženitovansko potovanje?« — »Kamor bi rada šla Amy!« — »Ona seveda hoče v Evropo. — Zopet nekaj naglih opazk s svinčnikom. — »Dva parobrodna vožna listka prvega razreda za 25. junij se naročita že danes. Še kaj želite?« — »Ne, gošpod, hvala vam, je jecljal snubač in že mu je bodoči nast ponudil hlastno svojo desnicu, ozrši se prestrašen na uro: »Veselilo me je, da sem se seznanil. Le priditi še kdaj, ko ne bom imel toliko dela. No, ju-nija upam, da se itak vidimo. Z bo-gom!«

Književnost.

— **Učne knjige iz zemlje-pisja.** Avstrija. (Podrobni učni načrt.) Uredil Anton Maier. Stremi zemljevidi. V Ljubljani 1904. Natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Cena 1 K 50 vin. To je naslov lični metodiski knjigi, ki je meseca januarja t. l. prišla na svitlo. Sestavilo je to knjigo pod spremnim vodstvom c. kr. okr. šolskega nadzornika gosp. A. Maiera ljubljansko učiteljstvo na podstavu načrta, ki ga je sklenila lanska okrajna učiteljska konferenca ljubljanska. Knjiga podaja minimalni podrobni učni načrt za obravnavo avstrijsko ograke države. Predvsem je namenjeno izbrano učivo učencem petega šolskega leta osem razrednih ljudskih šol, a knjiga se bo s pridom rabila lahko tudi v vseh drugih šolah, le treba je učivo ditični šoli primerno skrčiti, oziroma razširiti; zato jo vsemu učiteljstvu kar najtopleje priporočamo, zato kaj tej knjigi ima učitelj zbrano vso snov, ki jo rabi pri obravnavi Avstrije in mu ne bo treba brskati po raznih virih, kateri so posebno učitelju na deželi prav redkokdaj na razpolago.

Pa ne samo to. V tej knjigi je vsaka kronovina metodisko pravilno izdelana, zato si bo učitelj s pomočjo te knjige prihranil mnogo dragega časa in truda, ker se mu ne bo treba še posebej pripravljati; treba mu bo le dotično snov v knjigi pazno preštati in lahko nastopi dovolj pripravljen in z mirno vestjo pred svojimi učenci. Skratka: Ta knjiga je zopet lep načrt na polju slovenskega pedagoškega slovstva, zato vsa čast ljubljanskemu učiteljstvu, ki se je s prirojeno mu pridostjo in metodisko spremnostjo lotilo ne posebno lahkega dela, namreč: sestavljati, zbirati in urejati učne slike in minimalne podrobne učne nadrite za razne ljudske šolske predmete.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-japonska vojna.

London 17. februarja. Reuterjev birô prijavlja senzacionalno posveto rjenje Rusije na adreso Angleške. Tam je rečeno, da se je gen. guv. Turkestana Ivanov že vrnil iz Petrograda v Taškend s pooblastilom, ukreniti militarične korake proti Indiji, če bi Angleška nastopila sovražno proti Rusiji ali oškodovala ruske interese v Tibetu ali v Perziji.

Petrograd 17. februarja. Iz Port Arturja se uradno poroča, da je admiral Aleksejev izdal plamtečo proklamacijo na armado in na mornarico, v kateri bodri vojaštvo na boj, češ, ves svet gleda sedaj na rusko vojsko, naj vsak stori svojo domovinsko dolžnost, naj vsak posnema slavne junake ruske vojske. Rusija je velika in mogočna in mora zmagati.

London 17. februarja. Daily Express trdi, da so Japonci spravili že 120.000 mož v Korejo. Ta armada je razdeljena na dva dela: 80.000 mož je zasedlo strategično važne točke napram reki Jalu, ostanek armade pa stoji severno od Sœula. — Reka Jalu je tako zamrznjena, da je lahko čezno priti. Rusi utrijejo marljivo svoje postojanke. (Op. ured.: Daily Express) je eden najbolj lažnjivih angleških listov, ki dela samo s senzacijami. Ta list je tudi prvi prinesel vest, da je rusko brodovje potopilo več japonskih ladij in da je 7000 japonskih vojakov utonilo. To popolnoma izmišljeno vest smo čitali v nekaterih slabših dunajskih listih že včeraj zjutraj v Ljubljani, zvečer pa jo je »Slovenec« priobčil kot — brzojavko!!

Petrograd 17. februarja. »St.-Peterburgska Vedomosti« se bavijo obširno z govorom grofa Goluchowskega z الاستران avstrijske neutralnosti. List pravi: Da Avstrija ne pošlje v Azijo vojakov, to vemo itak, ali grof Goluchowski bi bil moral povedati, če ne bo Avstrija na Balkanu storila nobenega koraka, ne da bi se prej domenila z Rusijo.

Reka 17. februarja. Ruska vlada je v tukajšnji tovarni torpedov naročila veliko množino torpedov. Šest teh torpedov je včeraj odšlo v Petrograd.

Berolin 17. februarja. »Kölnische Zeitung« prijavlja uradno poročilo, da so vesti o izkrcanju japonskih vojakov na ruska tla popolnoma izmišljene. Na russkih tleh ni ne enega japonskega vojaka.

London 17. februarja. Listi pojasnjujejo tajni vojni načrt Japonske. Dolgega pojasnila kratki smisel je, da hočejo Japonci izkrcati dve armadi, eno na Korejo, drugo zapadno od Port Arturja. Ti dve armadi naj potem obenem kreneta proti Port Arturju.

Petrograd 17. februarja. Vesti, da pošlje Rusija baltiško ali črnomorsko brodovje v Azijo, so ne resnične.

Pariz 17. februarja. Listi prijavljajo poročila, iz katerih je posneti, da se splošno pričakujejo tekom prihodnjih dni veliki in

važni dogodki in sicer blizu reke Jalu. »New-York Herald« pariska izdaja pravi, da so japonske priprave precej končane in da se bliža predvečer velevažne bitke.

Petrograd 17. februarja. Iz Port Arturja se poroča, da so Japonci spravili že 60.000 mož v Glisan, da bi ž njimi vdrli v Mandžursko. Ruska mobilizacija se hitro in v redu vrši. V Port Arturju je razglašeno obsedno stanje. Vodstvo ruske armade je prepričano, da Port Arturja sploh ni mogoče zavzeti.

London 17. februarja. Daily Telegraph poroča iz Petrograda, da vladava v ruskih merodajnih krogih mnenje, da bo Japonska v šestih mesecih financijsko tako onemogla, da ne bo v stanu nadaljevati vojno.

London 17. februarja. Danasni listi prijavljajo nebroj dolgih poročil o bitki pri Port Arturju. Značilno je posebno poročilo Japoncem fanatično naklonjene Times. Ta list pravi, da je bilo v tisti bitki poškodovanih enajst ruskih ladij, Japonci pa da so izgubili 16 ladij.

London 17. februarja. Več Japoncev, ki so poskusili razstreliti posamične dele mandžurske železnice in nekaj mostov, so Rusi vjeli in jih vstrelili.

Petrograd 17. februarja. Uradno se razglaša, da Japonci niso pri Port Arturju nobenega vojaka mogli izkrcati. Pri Senvantingu niso niti poskusili z izkrcanjem. Rekognosciranje polkovnika Padlova je dognalo, da ob reki Jalu dol do kraja Galuci ni nobenega Japonca. V Gensanu so Kitajci ustavili delo pri gradbi železnice in Japoncem niti živil nečejo prodajati.

London 17. februarja. Listi trde, da je ob železnici blizu Kinču prišlo do boja, v katerem so Japonci izgubili 150 mož.

London 17. februarja. Japonsko posojilo v znesku 100 milijonov jenov je popolnoma potrjeno. Ta list je tudi prvi prinesel vest, da je rusko brodovje potopilo več japonskih ladij in da je 7000 japonskih vojakov utonilo.

Berolin 17. februarja. Rusija je odločno protestirala proti temu, da se ji brani poraba Sueskega kanala, ker ima kot akcijonarica pravico do porabe.

London 17. februarja. Korejski cesar je Japonski dal formalno dovoljenje, da sme njena armada skozi Korejo iti v Mandžurijo.

Petrograd 17. februarja. Novice Vremja je začelo zbirati prostovoljne darove za mornarico. V treh dneh je zbrala 100.000 rublov.

Ustanek Albancev.

Carigrad 17. februarja. Uradno se razglaša, da je ustanek Albancev zadobil velike dimenzije. Tudi iz Ipeka došla pomoč ga ni mogla zadušiti. Pri Babajlozu, 12 km od Djakova je nastal 13. t. m. boj, ki menda še danes traja. 14. t. m. so Albanci naskočili Djakovo, kjer se je vnel tri ure trajajoč boj. Mesto Prizrend je v nevarnosti. 10 bataljonov vojaštva s 3 baterijami je odšlo na pomoč.

Dunaj 17. februarja. Poljski delegatje so se obrnili do vseh poljskih časopisov s prošnjo, naj svare narod, da ne bo prirejal protiruskih demonstracij, ker bi to Poljakom škodovalo.

Dunaj 17. februarja. Wiener Ztg. naznanja uradno, da ostane Avstrija glede rusko-japonske vojne neutralna.

Dunaj 17. februarja. Fremdenblatt naznanja, da je avstrijskim vojnim poročevalcem v ruskem taboru imenovan podpolkovnik Makso vitez Čičerić, bivši učitelj ruskega jezika na vojni akademiji.

Pariz 17. februarja. Listi prijavljajo poročila, iz katerih je posneti, da se splošno pričakujejo tekom prihodnjih dni veliki in

Frankobrod 17. februarja. Frankfurter Zeitung javlja, da je cesar Franc Jožef posjal ruskemu carju presrčno brzjavko želec ruski armadi sijajno zmago.

Gospodarstvo.

Ústřední banka českých sporitelem.

Dne 8. t. m. se je vršila seja upravnega sveta tega zavoda, v kateri je bila odobrena bilanca za pretečeno upravno dobo od 1. avgusta 1903 do 31. grudna 1903, iz katere posnemamo: Aktiva: Račun blagajniční K 140.501.07, račun menic in deviz K 5.150.224.41, račun vrednostnih papirjev K 3.851.377.70, račun dopisovateljev K 2.508.783.90, račun komunalnih posojil K 152.000,—, račun premičnin K 16.012.15, račun stroškov za opravo K 27.996,—, račun prehodne bilance K 48.464.91; skupaj K 11.925.360.14. Pasiva: Račun akcijskega kapitala K 2.000.000,—, račun vlog na knjižice in blag. nakaznice K 993.541.71, račun dopisovateljev K 8.677.409.03, račun prehodne bilance K 220.434.42, račun dobička in izgube K 33.974.98; skupaj K 11.925.360.14. Račun akcijskega dobička in izgube izkazuje: Dobíček: Račun obresti K 51.119.58, račun raznih bančních dobičků K 24.473.09; skupaj K 75.592.67. Izguba: Račun izdatkov upravních in davki K 35.881.64, račun obresti z vlog na knjižice K 5.736.05, račun čistého dobička K 33.974.98; skupaj K 75.592.67. Upravni svet je sklenil na prihodnjem občnem zboru akcionarjev staviti naslednji predlog glede razdelitve čistega dobička: Po pokritju upravnih stroškov, obresti z akcijského kapitala do dneva otvoritve delovanja banke, remuneracije uradništva in po odpisu oprave ostane kot čistý dobiček po paragrafu 60 pravil 33.974 K 98 v. Od tega se pridel: 1) zavarovalnemu fondu zastavnih listov in bančních dolžních pismen K 1.698.75, 2) rezervnemu fondu K 1.698.75, 3) 3 proc. kot dividenda na K 2.000.000 akcijského kapitala od dne 1. avgusta do 31. grudna 1903 K 25.000,—, 4) fondu za kurzne razločke po §. 95. odst. f) zakona z dne 25. oktobra 1896 č. drž. z. 220 K 4.000,—; skupaj K 32.397.50. Ostala svota K 1.577.48 bodi prenese na leto 1904. Po sprejetju tega predloga se bude izplačalo na kupon akcije zavoda štev. 1 od dne 7. marca 1904 pri blagajnicah banke 5. Postavke v tej bilanci naznačujejo, da ima banka v svojem imetu samo papirje, kateri imajo pupilarno vrednost. Eskomptirane menice obstajajo samo iz materiala denarnih zavodov: akcijskih bank, hranilnic in posojilnic. Vloge, vložene v Ustřední banky českých sporitele, so po veliki večini vezane z odpovedno dobo in to tudi celo z 180 dnevnim. Celotni računski promet je znašal 237.921.515 K 36 v., od katerega pripada na račun blagajniční 25.365.264 K 51 v., dopisovateljev 165.159.419 K 55 v., menic 28.240.265 K 49 v., vrednostních papirjev 12.626.734 K 29 v. in raznih 6.529.831 K 52 v. Občni zbor akcionarjev se vrši dne 6. marca t. l. ob 11. ur. dopoldne v prostorih Domovnosti v Lazarski ulici in ker slovejo akcije na ime, pošljajo se vabila k občnemu zboru direktno gospodom akcionarjem.

Narodovo zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utrujejoče, misice in žive krepujoče, kot mazilo dobro znano. »Mollo francosko žganje in sol«, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednih prehladjanjih. Cena steklenici K 1.90. Po poštem povzeti razpolaga tudi mazilo vsak dan lekarji A. MOLL, e. in kr. dvorni zalogatelji na DUNAJI, Tschlauben 9. V zalogah po dejeli je izrecno zavetav MOLL-ov preparat, zaznamovan z varstvenim znakom in podpisom. 2-8-3

Basilika srečke 21— 22—
Kreditne 182— 183—
Inomoske 81— 83—
Krakovske 80— 82—
Ljubljanske 67— 70—
Avst. rud. križa 53— 54—
Ogr. 28.60 29.60
Rudolfove 65— 66—
Salcburške 77— 81—
Dunajske kom. 508— 518—

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom bolezni in smrti svojega srčno ljubljenega soproga, oziroma očeta, gospoda

Josipa Milkoviča

brivskega mojstra

kakor tudi za časte mnogobrojno spremstvo pri pogrebu izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in drugim udeležnikom, kakor tudi v imenu svojih otrok, kar najsršnje zahvalo. Osobito pa se zahvaljujem gg. članom brivske zadruge ter njo načelniku g. E. Franchettiju, ki so poklonili vence, daje sl. pevskemu društvu „Ljubljana“ za tolažilno petje, kakor tudi vsem darovalcem prelepih vencev.

V Ljubljani, 17. srečana 1904.

Katarina Milković, soproga.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-10

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Išče se 451-3

zanesljivo dobro kuharico

za neko večjo ljubljansko gostilno.

Več se pozove v posredovalnici T. Novotny, Dunajska cesta št. 11.

Kavarna „VALVAZOR“.

Danes, v sredo, dne 17. t. m.

KONCERT

prvega tamburaškega glasbenega društva iz Vukovara

sedaj v Požegi

pod vodstvom gosp. Josipa Ruppa.

Začetek ob 9. uri. Vstopnina prosta.

Za obilni obisk se priporoča

A. Stuppan.

Fino, dobro in ceno jesti in piti se more edinole

„pri Rasbergerju“

restavracija „pri belem konjičku“

Wolfove ulice št. 12.

Auer-jeva pivarna. 471-1

Najfinnejši gulič za zajutrek

samo 6 krajcarjev.

v sredini mesta!

Drenikov vrh.

Odslej naprej se toči

pristni cviček

iz pokuševalne kleci iz vinogradov gosp.

Vilj. Pfeiferja s Krškega in

dobra starina iz leta 1900

iz vinogradov prevzviš. gosp. biskupa

Strossmayerja v Djakovem.

Za obilni obisk se najtopleje priporoča

Rus.

478-1

Ugodna prilika za trgovce ali obrtnike!

Iz proste roke se prodaje

2 hiši

in sicer št. 17 in 19 v Št. Jerneju na Dolenjskem z zemljiščem ali brez njega. Hiši sta na velikem trgu nasproti farni cerkvi, kjer je živahan promet. Jako ugodno za trgovce ali obrtnike.

480-1

Pojasnila daje Ivan Recelj, goščiščar in posestnik v Št. Jerneju št. 13.

Sprejema zavarovanja slovenskega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplavci.

Vsek član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
Vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fondi: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalje: 75,000,000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
v vsešesti slovensko-narodne uprave.
Vsa pojavnila daje: 3-19

Generalni zastop v Ljubljani, degar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodarskih ulicah štev. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulanteje. Učiva najboljši sloves, koder posluje Dovoljuje iz čistega dobrega izdatne podpore v narodne in občinkoristne namene.

Išče se za zunaj 476-1 spreten mizar

popolnoma vajen izdelovanja stolov, zmožen obeh deželnih jezikov in ki bi mogel tudi namestovati preddelavca.

Več v upravnosti „Slov. Naroda“.

Slovenskega stenografa

sprejme takoj pisarna odvetnikov dr. Abrama in dr. Rybára v Trstu. 436-3

Večja, novo urejena

gostilna

v mestu se takoj odda. — Naslov v upravnosti „Slov. Naroda“. 472-1

Velik vrt

v predmetstvu, pripraven posebno za vrnjanja, se pod ugodnimi pogoji odda takoj v najem. — Naslov v upravnosti „Slov. Naroda“. 473-1

Vabilo

rednemu občnemu zboru

Narodne hranilnice in posojilnice v Radečah pri Zidanemmostu

ki se bo vršil

v nedeljo, 6. sušča 1904 ob 2. uri popoldne

v posojilnični pisarni v Radečah.

Dnevni red:

1. Odobrenje letnega računa za l. 1903.
2. Nadomestna volitev načelstva.
3. Slučajnosti. 477

Narodna posojilnica v Radečah dne 14. srečana 1904.

Restavracija, Narodni dom

Na pepelnico sredo velika pojedina slanikov

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Svira društvena godba.

Brez vstopnine. → Navadne cene. ← Za obilen obisk se priporoča

Ivan Kenda. 87-33

G. Skrbic

Zagreb, Ilica 40

priporoča 467-1

svoje priznane solidne,

točne in cenene proizvode.

Ceniki zastonj in franko.

Dobra kuharica

je izšla

V založništvu Lavoslava Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samó vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Najcenejše nakupovanje

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

z morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško postajo,

je pri

MIHAEL KASTNER-ju v LJUBLJANI

komisija trgovina za sol.

za morsko in živinsko sol, sol v briketih in rud-

ninsko sol, franko na vsako železniško post

Zahvala.

Podpisano županstvo si usoja povodom dne 13. t. m. v Štepanjivasi nastalem požaru, izreči toplo zahvalo sledičim gospodom častnikom c. kr. domobranstva pešpolka št. 27, kateri so s svojo požrtvovanostjo preprečili večji požar, in sicer gg.: majorja Obwurzerju (1. bat.), stotniku Seidlerju (11. k.), nadporočniku Globotschniku (2. k.), poročniku Podkrajšeku (11. k.), nadalje stotnikom Hromatki (2. k.), Gasserju (1. k.), Franičeviču (4. k.), vitezu Panzera (3. k.), nadporočnikom Zamarinu (7. k.), Kubinu (4. k.), Kobatniku (3. k.), poročnikom Prašeku (1. k.), Holatscheku (3. k.), Talskyju (8. k.), kadetu čast. nam. Otruba (4. k.), kadetu naredniku Peteschetu (8. k.), dalje od sanitetnega oddelka gospodoma poročnikoma Janežiču in Teuberju. — Najiskrenejšo, najtopljejšo zahvalo pa izreka tudi prostovoljnemu gasilščemu društvu iz Štepanjevasi in Bizovlka, požarni straži tovarne v Vevčah in delavcem v tovarni g. Ivana Baumgartnerja na Fužinah, ki so prihitali z gasilnim orodjem in istotako z najpožrtvovannejšim naporom pripomogli, da se je požar lokalizoval.

Hrušica pri Ljubljani, dne 16. svečana 1904.

Franc Korbar, župan dobrunjski.

474

Linolej in povoščeno blago

prodajajo na debelo uaječeje 173-10 Vzorci in ceniki franko.
Josip Pfenninger-ja sinovi I. avstr. tovarna že usnjato in povošč. blago
Dunaj I., Ankerhof.

Tschinkelnov

se dobiva 348-4

samo

pri edinem izdelovalcu

Tschinkel-
nu

v Ljubljani

in njegovih zastopnikih

kavin zdrob

(postavno zavarovan)

priznano

najboljši

dodatek h kavi

Naznanilo.

Vljudno naznanjam, da sem otvoril

v Ljubljani, na Starem trgu št. 26
prodajalno

S prekajenim mesom in raznovrstnimi klobasami

* po najnižjih cenah. *

Izdeluje in razpošilja se v Novem mestu.

S spoštovanjem

Anton Pfeiffer
prekajevalec.

423-2

Kaj je in kaj obsega ?

ravnokar v c. kr. dvorni in državni tiskarni
dovršeno delo, ki sta ga pospeševali vis. c. kr.
ministrstvo notranjih zadev in za trgovino:

Austrijski centralni kataster

Ta doslej prva izdana, na podlagi avtent. uradnih podatkov sestavljena
edina popolna

Adresna knjiga za vse

Austrijsko

obsega v 10. oz. 11. zvezkih, ki se lahko posamič kupijo:

Vse protokolirane in neprotokolirane trgovske, industrijske in
obrtne obrate in natančno oznamenilo njih protokoliranja.

Vse naslove abecedno urejene po deželah, krajih in obrtilih.

Abecedno urejeni zaznamek strok za vse zvezke.

Popolni LEKSIKON KRAJEV in POŠT. 3182-22

V vsakem zvezku v c. kr. vojaško-geografskem zavodu na-
pravljeni zemljovid dotedne dežele.

Natančno oznamenilo vsake mestne, tržke ali krajevne občine,
oziroma kraja.

Pri vsaki občini se tudi dalje natančno razvidi:

okrajsko glavarstvo in okrajsko sodišče, obseg, število pre-
bivalstva, občevalni jezik, cerkvena oblastva, sole, poštné,
železniške, paroplovske, brzozjavne in telefonske postaje.

Cena zvezkom:

Zv. I. DUNAJ	K 13 -	Zv. VI. PRIM. I. DALM. . K 6.60
Zv. II. SP. AVSTRIJSKO	14.60	Zv. VII. TIR. I. PREDARL. 12. -
Zv. III. G. AVST. I. SLCB.	11.80	Zv. VIII. CESKO (dva dela) 32.
Zv. IV. STAJERSKO	10. -	Zv. IX. MOR. I. SLEZIJA 26.
Zv. V. KOR. I. KRAJNSKO	18. -	Zv. X. GAL. I. BUKOV. 27.

Naroča se v:

KATASTERSKI ZALOGI, Dunaj IX. Hörlg. 5.

Skakor tudi v vsaki knjigotržnici tukaj in v inozemstvu.

Največja zavoda do najboljih
otroških vozičkov

In navadne do najfinjejo

žime.

M. Pakič

v Ljubljani.

Razumeva seveda se
poljtu s pozdravom.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska cesta 17

priporečata

svojo bogato zalogu

Žrasno izberi

konfekcije

za dame in deklice

kakor tudi

manufakturno blago

perilo

vsakovrstne preproge

i. t. a.

priporeča

Anton Schuster

Ljubljana

Špitalske ulice štev. 7.

Solidno blago. Nizke cene.

Veliko zalogo

rokavic za dame in gospode

kravat za gospode

toaletnega blaga

dalje

ščetic za zobe, glavnikov,
dišav, mil itd. itd.
iz najbolje renomiranih
tovarni priporoča

Alojzij Persche

Ljubljana

Pred škofijo št. 21.

Postopek celični. zelenljive.

Pod tranne št. 2.

6. praporote

V najnoviših saponah in
čepicah in cilindrih.

Založnik o. kr. državnih uradnikov.

Ivan Sokić

Klopke

Pod tranne št. 2.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod in voznega roda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE inž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponori osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čes. Kain-Reifing v Steyr, Linc na Dunaj v Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selzthal v Solno ad. Inomost, čes. Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopolnje osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čes. Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čes. Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budanje, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razred), Lipsko, na Dunaj čes. Amstetten. — Ob 10. uri 50 m ponori osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvèder v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvèder v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO inž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čes. Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž. — Ob 11. uri 16 m dopolnje osobni vlak z Dunaja čes. Amstetten, Lipisko Prago (direktni vozovi I. in II. razred), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Moritz, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubno, Beljak, Šmohor, Celovca, Fontabla, čes Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta v Kočevje, ob 2. uri 32 m popoldne iz Stražo, Toplice, Novega mesta, Kočevje in ob 8. uri 36 m zvèder istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mesani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m ob 10. uri 45 m ponori samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mesani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopolnje, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvèder samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobra. — Čas pri odhodu je označen po srednjeevropskem času, ki je za 8 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Naročajte izborno

1384-78

Ijubljansko delniško pivo

iz pivovaren

v Zalcu in Laškem trgu.

Naročila sprejema

Centralna pisarna v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 4.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

V novi lastni hiši

na vogalu Dunajske ceste in Dalmatinovih ulic
obrestuje hranilne vloge po 4½%.

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Posočila po 5% in po 5½%.

Odplačilo dolga se lahko vrši na 27 ali pa 35 let.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od 8.-12. ure dopolnje in od 3.-4. ure popolnje.

Poštnega hranilnega urada štev. 828.406.

„Sporobanka“.

Telefon št. 3081.

Ústřední banka českých spořitel

v Pragi.

Uradne ure za stranke od 8. do 2. ure.

Sprejemamo

vloge od denarnih zavodov na tekoči račun in jih obrestujeme z kolikor mogoče najvišjo mero, ter nudimo mnogo